

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2016)0100

Förenta nationernas havsrättskonvention: fiskeriaspekter

Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om fiskeriaspekter i samband med det internationella avtalet om marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, Förenta nationernas havsrättskonvention (2015/2109(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s havsrättskonvention (Unclos) och dess två genomförandeavtal: avtalet om genomförande av del XI till konventionen samt FN:s avtal om fiskbestånd (Unfsa),
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution om utformandet av ett internationellt rättsligt bindande instrument enligt FN:s havsrättskonvention om bevarande och hållbart utnyttjande av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion,
- med beaktande av slutdokumentet från FN:s konferens för hållbar utveckling, som hölls i Rio de Janeiro 2012, med titeln *Den framtid vi vill ha*,
- med beaktande av rapporterna från FN:s tillfälliga öppna informella arbetsgrupp,
- med beaktande av konventionen om biologisk mångfald och Aichimålen för biologisk mångfald som antogs av parterna i konventionen om biologisk mångfald, särskilt målen 6, 10 och 11,
- med beaktande av Azorernas vetenskapliga kriterier och vägledning från 2009 för fastställande av ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden (Ebsa) och för utarbetande av representativa nätverk av skyddade marina områden i öppna hav och djuphavslivsmiljöer i konventionen om biologisk mångfald,
- med beaktande av arbetet med att beskriva ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden inom ramen för konventionen om biologisk mångfald, som redan har lett fram till en beskrivning av 204 områden som uppfyller kriterierna och varav många ligger i områden utanför nationell jurisdiktion,
- med beaktande av att det finns beskrivningar av ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden i södra Indiska oceanen, tropiska och tempererade Stilla havet, norra Stilla havet, sydöstra Atlanten, Arktis, nordvästra Atlanten, Medelhavet,

sydvästra Stilla havet, karibiska regionen och västra mellersta Atlanten medan andra regioner ännu inte har undersökts,

- med beaktande av Riodeklarationen om miljö och utveckling, Agenda 21, programmet för vidare genomförande av Agenda 21, genomförandeplanen som antogs vid världstoppmötet om hållbar utveckling (Johannesburgdeklarationen om hållbar utveckling och genomförandeplanen),
- med beaktande av uppförandekoden för ansvarsfullt fiske från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) som antogs av FAO-konferensen i oktober 1995 och de instrument som ingår i koden, särskilt avtalet från 1995 om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet,
- med beaktande av FN:s 2030-agenda för hållbar utveckling (FN:s generalförsamlings resolution A/RES/70/1 som antogs 2015) och agendans mål nummer 14, som handlar om att bevara och hållbart nyttja hav, sjöar och marina resurser för hållbar utveckling,
- med beaktande av mål 14 i FN:s agenda för hållbar utveckling,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A8-0042/2016), och av följande skäl:
 - A. Haven täcker 71 % av jordens yta och innehåller 97 % av jordens vatten. I haven finns en betydande del av den biologiska mångfald i världen som till stor del fortfarande är outforskad.
 - B. Uppskattningsvis 64 % av haven, särskilt öppna hav och djuphavsområden, är områden som står utanför staters nationella jurisdiktion och regleras av internationell rätt.
 - C. Havet spelar en avgörande roll i många av jordens system, inklusive klimatet och vädret, och människan utnyttjar det för verksamhet inom en rad olika områden som fiske, energi, transport och handel.
 - D. Mindre än 1 % av områdena utanför nationell jurisdiktion är skyddade som en följd av inrättandet av skyddade marina områden, och i de absolut flesta havsområden finns inget förvaltningsramverk med rättsligt mandat att upprätta skyddade marina områden.
 - E. Skyddandet och bevarandet av marin biologisk mångfald är i hela mänsklighetens gemensamma intresse.
 - F. Bevarandet av friska marina livsmiljöer och hållbara fiskbestånd är av väsentlig betydelse för fiskets långsiktiga hållbarhet.
 - G. År 2014 var 15,2 % av jordens landmassor skyddade ekosystem, men endast 8,4 % av haven.
 - H. Klimatförändringarna och försurningen förvärrar de negativa effekterna av överfisket, föroreningarna, det marina avfallet och förstörelsen av marina livsmiljöer och ekosystem.

- I. I slutdokumentet från FN:s konferens för hållbar utveckling (Rio de Janeiro, 2012) med titeln "Den framtid vi vill ha" betonades det att skydd och förvaltning av den naturliga resursbasen för ekonomisk och social utveckling är de övergripande målen och grundläggande kraven för hållbar utveckling.
- J. Haven och oceanerna har en potential för blå tillväxt som ännu i stor utsträckning är outnyttjad, exempelvis inom områdena för förnybar energi och farmaceutiska produkter, vilket också kan ses som ett bra utvecklingsväg för dagens utvecklingsländer att följa. Den havsrelaterade utvecklingen och dess potential för blå tillväxt är beroende av ökade kunskaper om marina arter och havsmiljön, dess batymetri och kartografin för känsliga marina ekosystem.
- K. Bevarandet av marin biologisk mångfald, och det hållbara utnyttjandet av denna mångfald, är direkt kopplat till långsiktig hållbar utveckling och är därför en socialt, ekonomiskt och miljömässigt viktig fråga för alla länder och territorier.
- L. Den befintliga relevanta rättsliga ramen för områden utanför nationell jurisdiktion, som utarbetades för mer än 30 år sedan och som grundar sig på doktrinen om havens frihet, behöver utvecklas för att ge resultat när det gäller bevarande och hållbart utnyttjande av den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion.
- M. Verksamheten i marina miljöer har ökat de senaste decennierna, och vi är medvetna om att det finns en dynamik mellan de olika typerna av verksamhet som utförs på öppet hav och hur de påverkar den marina biologiska mångfalden.
- N. Olika typerna av verksamhet som pågår på öppet hav påverkar varandra och har kumulativa effekter, och påverkar den marina biologiska mångfalden.
- O. År 2004 inrättade FN:s generalförsamling den tillfälliga öppna informella arbetsgruppen i syfte att utreda och analysera bevarandet och det hållbara utnyttjandet av den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion.
- P. År 2011 rekommenderade arbetsgruppen att man skulle inleda ett arbete för att försöka hitta brister och lösningar, eventuellt även att man skulle utveckla ett multilateralt avtal inom ramen för FN:s havsrättskonvention. Arbetet skulle som helhet innefatta frågor om marina genetiska resurser (inklusive frågor om fördelningen av avkastningen från de marina genetiska resurserna) och sådant som områdesbaserade förvaltningsverktyg (till exempel skyddade marina områden). Dessutom skulle arbetet innefatta processer för miljökonsekvensbedömningar, kapacitetsuppbyggnad och överföring av marinteknik.
- Q. I ordförandenas sammanfattning av arbetsgruppens arbete 2011 erkänns klyftan mellan de vetenskapliga processerna för beskrivning av ekologiskt och biologiskt betydelsefulla områden och det verkliga fastställandet av sådana områden. Klyftan finns eftersom inget globalt forum vid den tidpunkten hade något formellt mandat för att fastställa sådana områden och eftersom det rådde tveksamheter kring huruvida existerande regionala och sektorsspecifika forum hade legitimitet att göra det.
- R. I ordförandenas sammanfattning av arbetsgruppens arbete 2011 erkände man allmänt den nuvarande situationens begränsningar och brister.
- S. I slutdokumentet från Rio+20, i juni 2012, åtog sig stats- och regeringscheferna att på grundval av arbetsgruppens arbete snarast, och före slutet av 69:e generalförsamlingen,

ta itu med frågan om bevarande och hållbart utnyttjande av den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion. Man fattade bland annat beslut om att skapa ett internationellt instrument inom ramen för havsrättskonventionen.

- T. Fiske, i sig och tillsammans med klimatförändringar, havsföroreningar och annan mänsklig havsrelaterad verksamhet, har stor inverkan på den marina biomassan och den marina biologiska mångfalden, och i alla havsrelaterade bevarande- och förvaltningsåtgärder bör därför full hänsyn tas till fiskets inverkan på den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion, i syfte att förhindra eller minimera denna inverkan. Dessutom är fisket inte den enda antropogena dödlighetsfaktorn när det gäller oceanernas resurser, och det bör inte vara det enda området för internationella insatser.
- U. Andra nuvarande dödlighetsfaktorer när det gäller fiskeresurserna är mineralutvinning, borrhning efter energi och utnyttjande av en del av havsbotten för stadsplattformar, och den framtida havsrelaterade utvecklingen skulle kunna leda till nya, oförutsedda dödlighetsfaktorer som man måste vara uppmärksam på.
- V. Den marina biologiska mångfalden har redan minskat betydligt. Det finns en nära koppling mellan att bevara fiskemöjligheterna för framtida generationer och att skydda den marina biologiska mångfalden och bevara de marina ekosystemen.
- W. Hållbart och selektivt fiske är nödvändiga verktyg för en hållbar förvaltning av fiskeresurserna och för att minimera oavsiktlig fångst och därigenom bevara den marina biologiska mångfalden.
- X. Samordning och samråd mellan samtliga berörda aktörer inom havsrelaterad verksamhet är det bästa sättet att uppnå bevarandet av den marina biologiska mångfalden och ett hållbart utnyttjande av resurserna.
- Y. EU:s yttersta randområden har till sin natur ett särskilt geografiskt och ibland geopolitiskt läge, som för med sig särskilda mekanismer för regionalt samarbete.
- Z. Fiske är en mycket viktig verksamhet som utförs i områden både inom och utom nationell jurisdiktion.
- AA. EU spelar en viktig roll i den globala förvaltningen av hav och oceaner och har stort inflytande på den internationella arenan när det gäller fiske, bland annat genom sitt deltagande i 17 regionala fiskeriförvaltningsorganisationer. Denna nyckelroll innebär att EU har ett ansvar att föra en proaktiv politik när det gäller att skydda den marina biologiska mångfalden på global nivå.
- AB. FN:s avtal om fiskbestånd, där man fastställer konventionsstaternas rättigheter och skyldigheter när det gäller bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd, är ett övergripande och framtidsinriktat dokument som inte bör ändras, undermineras eller urvattnas, och dess totala genomförande måste garanteras genom de förbättrade samarbetsrutiner som ska ingå det nya internationella instrumentet.
- AC. Man bör dra lärdom av den senaste tidens oenighet med Färöarna och Island för att möjliggöra en hållbar förvaltning av de globala fiskbestånden.

- AD. Varje land har rätt att dra nytta av bevarandet och det hållbara utnyttjandet av sina resurser i enlighet med FN:s havsrättskonvention.
- AE. Vi erkänner staters skyldighet att skydda och bevara havsmiljön, vilket även omfattar skyddandet av sällsynta och känsliga ekosystem samt livsmiljöer för arter och andra marina organismer som är känsliga, på tillbakagång, hotade eller utrotningshotade.
- AF. FN:s avtal om fiskbestånd ger ett ramverk för tillämpningen av försiktighetsansatsen och ekosystemansatser gällande fiskeriförvaltning, för bevarande- och förvaltningsåtgärderna för gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd samt för internationellt samarbete genom de regionala och subregionala fiskeriförvaltningsorganisationernas arbete och arrangemang. Dess effektiva genomförande bör förbättras.
- AG. I FN:s generalförsamlings resolutioner 61/105 och 64/72 uppmanas konventionsstaterna och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna att vidta åtgärder som ska garantera ett fungerande bevarande av djuphavsresurserna och förhindra det demersala fiskets avsevärda negativa inverkan på känsliga marina ekosystem i områden utanför nationell jurisdiktion.
- AH. Vi erkänner och stöder utvecklingsländers rättigheter och särskilda krav när det gäller kapacitetsuppbyggnad så att dessa ska kunna dra nytta av bevarandet och det hållbara utnyttjandet av resurserna och av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd.
- AI. I tillvägagångssättet för den så kallade Kobeprocessen erkänns redan gjorda insatser från de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som förvaltar tonfiskbestånden och som genomfört oberoende resultatöversyner, och uppmanas alla dessa regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att regelbundet genomföra sådana översyner, offentliggöra resultaten och till fullo genomföra rekommendationerna i dem. Instanser såsom FN:s generalförsamling och FAO:s fiskerikommitté har också uppmanat övriga regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att göra detsamma, och dessa översyner har genomförts.
- AJ. Regionala fiskeriförvaltningsorganisationer har skapats, och vissa har börjat arbeta för att upprätta skyddade marina områden som ska bevara och återställa fiskbeståndet till en hållbar nivå.
- AK. Konventionen om biologisk mångfald har lett till en rad workshoppar som syftat till att beskriva ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden i områden inom och utanför nationell jurisdiktion, och resultaten av dessa workshoppar finns nu allmänt tillgängliga på konventionens webbplats.
- AL. Att man samlar in och delar med sig av vetenskapliga data och kunskap på området är av yttersta vikt för att man ska kunna fatta beslut i god tro och utifrån bästa tillgängliga vetenskapliga rön.
- AM. Miljöproblemet med plastavfall i havet utgör ett omedelbart hot mot den marina biologiska mångfalden, omfattningen och motåtgärderna är hittills otillräckligt utforskade och hanteringen av det kan visa sig vara en ekonomisk möjlighet.
- AN. I arbetsgruppens dokument av den 23 januari 2015 betonas att den övergripande globala ordningen på ett bättre sätt måste behandla bevarandet och förvaltningen av den marina

biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion.

- AO. EU arbetar aktivt med att ta fram och uppmuntra bästa praxis för att uppnå ett hållbart utnyttjande av fiskbestånd, och genom program som Horisont 2020 uppmuntras och finansieras datainsamling, forskning och hållbar utveckling.
- AP. Den 23 januari 2015 uttryckte arbetsgruppen sitt stöd för en rekommendation att utveckla ett internationellt rättsligt bindande instrument inom ramen för konventionen.
- AQ. Den 19 juni 2015 antog FN:s generalförsamling en resolution om utformandet, inom ramen för FN:s havsrättskonvention, av ett internationellt rättsligt bindande instrument om bevarande och hållbart utnyttjande av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion.
1. Europaparlamentet välkomnar beslutet av FN:s generalförsamling att ta fram ett internationellt juridiskt bindande instrument inom ramen för FN:s havsrättskonvention avseende bevarande och hållbart utnyttjande av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, i syfte att bland annat ta itu med de nuvarande bristerna. Parlamentet betonar att detta arbete inte får undergräva befintliga relevanta instrument och ramverk eller relevanta globala, regionala och sektorsansvariga organ (exempelvis regionala fiskeriförvaltningsorganisationer). Parlamentet betonar vikten av att det nya instrumentet utarbetas snabbt men samtidigt med omsorg, och att det uppsatta målet om att slutföra arbetet i slutet av 2017 respekteras.
 2. Europaparlamentet framhåller visionen av, möjligheten till och följderna av ett gott förhållande mellan staterna och ett hållbart utnyttjande av resurserna inom ramen för FN:s havsrättskonvention, samtidigt som det är tydligt att nya påfrestningar och möjligheter leder till att justeringar måste göras.
 3. Europaparlamentet betonar vikten av att bevara och hållbart utnyttja oceanerna och haven och deras resurser. Parlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att främja bevarandet och det hållbara utnyttjandet av marin biologisk mångfald genom att bl.a. genomföra moderna och hållbara koncept avseende förvaltningen av marina ekosystem samt principer för förvaltningen av oceaner, förvalta utnyttjandet av marina resurser (vare sig det gäller mineralutvinning, borrhning efter energi eller annat) och fisket, inbegripa forskningsbaserad havsförvaltning, återställa och bevara bestånden över nivåer som säkerställer en maximal hållbar avkastning, tillämpa ekosystembaserad förvaltning och bevara marin biologisk mångfald, verkställa befintlig lagstiftning samt tillämpa försiktighetsansatsen.
 4. Europaparlamentet betonar att man för att senast 2020 kunna ta itu med påfrestningarna på den marina biologiska mångfalden, bör lägga fram initiativ i medlemsstaterna om att verkställa förvaltningsplanerna, övervaka tillämpningen av bestämmelserna, fördjupa kunskapsbasen och förstärka forskningsnätverken och informationssamordningen för den marina biologiska mångfalden.
 5. Europaparlamentet erkänner och stöder EU:s och kommissionens positiva och ledande roll mot bakgrund av den centrala ställning som innehas av fiskeindustrin och marknaden för fiskeriprodukter i EU, och att EU:s fiskeripolitik är inriktad på hållbarhet.

6. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll EU spelat när det gäller att säkerställa hållbar förvaltning av de levande marina resurserna, särskilt med avseende på kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske). Parlamentet understryker att IUU-fiske hotar genom själva sin natur den marina biologiska mångfalden och i hög grad äventyrar bevarandet av marina ekosystem. Parlamentet påminner om att EU har gjort kampen mot IUU-fiske till en prioriterad fråga och att internationellt samarbete är av största betydelse för att vinna denna kamp. Parlamentet uppmanar FAO och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att utöka sina ansträngningar för att förbättra det multilaterala samarbetet.
7. Europaparlamentet betonar att miljömärkning spelar en positiv roll inom havsproduktsektorn och gör det möjligt för konsumenterna att bidra till ett hållbart utnyttjande av resurser och bevarandet av den marina biologiska mångfalden genom att fatta ett informerat beslut.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare främja, samordna och se till så att man i detta nya internationella avtal på ett ändamålsenligt sätt tar upp frågan om den inverkan som de olika typer av verksamhet som utförs av människan, inklusive fiske och alla sorters nyttjande av havsbotten och oceanerna, har på den biologiska mångfalden i områden utanför internationell jurisdiktion. Parlamentet konstaterar därför behovet av att ytterligare främja verkställandet av befintlig lagstiftning och utveckla de nödvändiga förvaltningsverktygen för att säkra samstämmigheten.
9. Europaparlamentet uppmanar regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att se till att deras rekommendationer till fullo genomförs, att fortsätta med regelbundna oberoende bedömningar och att säkerställa ett korrekt genomförande av dessa bedömningar.
10. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att fortsätta stödja och främja en helhetssyn och en övergripande strategi när det gäller skyddade marina områden, eftersom ingen verklig samordning av och inget egentligt samarbete kring bevarandeinsatser är möjliga utan att så många olika aktörer som möjligt deltar i en övergripande blandning av havsrelaterade verksamheter som utförs av människan i oceaner och hav.
11. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsländerna att arbeta för att ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden i områden utanför nationell jurisdiktion fastställs och upprätthålls.
12. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, i arbetet med det nya internationella avtalet inom ramen för FN:s havsrättskonvention, arbeta tillsammans med alla relevanta aktörer och att fortsätta stödja och främja framtagandet av en institutionell mekanism för fastställandet, förvaltningen och inrättandet av nödvändiga bestämmelser för övervakning och genomförande av sammankopplade, sammanhängande, praktiskt möjliga och representativa nätverk av skyddade marina områden, eftersom dessa nätverk är synnerligen viktiga verktyg för att garantera ekologisk och biologisk konnektivitet.
13. Europaparlamentet begär att kommissionen tar fram uttömmande uppgifter om den marina biologiska mångfalden i regionala europeiska vatten. Parlamentet anser att insamlingen av dessa uppgifter utgör en nödvändig utmaning, med tanke på att 80 % av de arter och de livsmiljöer som nämns i ramdirektivet om strategin för havsmiljön är

klassificerade som okända.

14. Europaparlamentet begär att EU intar en ledande roll i bekämpningen av plastavfall i havet och i samband med detta främjar forskning inom blå ekonomi.
15. Europaparlamentet betonar att detta nya internationella avtal bör garantera lika villkor för alla aktörer. Parlamentet anser att det nya internationella avtalet dessutom bör ta hänsyn till utvecklingsländernas särskilda behov, särskilt små östater, när det gäller förstärkning av den nödvändiga kapaciteten för att i praktiken genomföra det internationella samfundets mål om bland annat skyddade marina områden.
16. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att främja ökat samarbete, ökad samordning och öppenhet samt stärkt ansvarsutkrävande mellan alla berörda intressenter, inbegripet mellan de nya instrument som man förhandlat fram, befintliga instrument inom ramen för FN:s avtal om fiskbestånd, FAO:s instrument, liksom mellan regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och andra organ inom sektorn, till exempel Internationella havsbottenmyndigheten och Internationella sjöfartsorganisationen.
17. Europaparlamentet uppmanar FN att samarbeta med stater för att på ett mer effektivt sätt genomföra befintliga regler och, om så är nödvändigt, införa ytterligare bestämmelser som indirekt skulle kunna bidra till att skydda den biologiska mångfalden på öppet hav och förbättra de sociala, säkerhetsmässiga och kontrollrelaterade villkoren såsom inrättandet av globala förvaltningsverktyg, dvs. ett centraliserat instrument för fartygsregistrering, som det globala registret över fiskefartyg som FAO håller på att ta fram. Samtidigt bör man dock undvika att öka yrkesfiskarnas byråkratiska börda.
18. Europaparlamentet betonar att den inverkan som fiske har på den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion måste ligga under de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas ansvarsområde.
19. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att inom mandatet för det nya internationella avtalet inom ramen för FN:s havsrättskonvention, stödja och främja framtagandet av en institutionell mekanism för tillämpning av den tidigare bestämmelsen i artikel 206 i FN:s havsrättskonvention om miljökonsekvensbedömning av verksamheter med potentiellt betydande inverkan på den marina miljön, i vilket även utnyttjandet av marina resurser ingår. Miljökonsekvensbedömningen ska i den mån det är möjligt grunda sig på solida vetenskapliga fakta, och dessa verksamheter ska åtföljas av en detaljerad miljöövervakning och en socioekonomisk övervakning.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för det nya internationella avtalet verka för ett erkännande av skador på havets ekologi och för ett fastställande av ansvarskedjan för dessa skador.
21. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att uppmana de medlemsstater som ännu inte ratificerat eller anslutit sig till FN:s havsrättskonvention att göra det.
22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till FN:s generalförsamling och till den förberedande kommitté som ansvarar för utarbetandet av texten för det framtida internationella avtalet.